

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Paikkoja jaossa

Uuden Oulun kaupunginisten paikkoja jaetaan kiivaasti jo näinä päivinä, ja hyvä niin, sillä asiassa on erittäin monta huomioon otettavaa seikkaa, ja kunnat yhdistyvät jo vajaan kolmen vuoden päästä. Mukana on viisi kuntaa, ja jokaisessa niistä on keskimäärin kuusi puoluetta, vähintään kaksi sukupuolta, luultavasti noin seitsemän kylää, kaupunginosaa ja nurkkakuntaa, pari kolme uskontosuuntausta, kuntaliitoksen vastustajia, kannattajia ja ei-osaa-sanojia, kuutisentoista ammattiryhmittymää ja niin edelleen. Näin ollen saadaan laskennallisesti minimissään 5 x 6 x 2 x 7 x 3 x 3 x 16 eli yli 60000 erilaista vaihtoehtoa, jotka kaikki pitäisi ottaa huomioon demokratian toteuttamiseksi.

Mahdollisesti joitakin vaihtoehtoja voidaan hiljaa sivuuttaa ja toivoa, ettei kukaan huomaisi niistä valittua, mutta silti soviteltavaa riittää hyvinkin kolmeksi vuodeksi. Esimakua saadaan vaikka jo tämän tekstin ensimmäisestä virkkeestä, jossa tuli puhutuksi ”kaupunginistista”. Eihän sellainen peli vetele, sillä yhtä hyvin valituksi voi tulla kaupunginäiti. Tasa-arvolain mukaan muistaakseni 40 prosenttia jokaisesta viranomaisesta pitää olla jompaakumpaa sukupuolta, joten tässä tapauksessa pitänee etsiä jonkin sortin transvestiittia.

Jos ja kun sopiva henkilö löytyy, se ei kuitenkaan riitä. Hänen pitää edustaa oikeata puoluetta. Siinäkin on tulkinnan varaa vaikka kuinka. Kenen kannalta puolueen pitää olla oikea? Oulun vai Kiimingin vai Haukiputaan vai minkä?

Varmaan vielä tästäkin selvittää jollakin lehmäkaupalla, mutta sittenpä pitää ruveta muistelemaan, kannattiko ehdokas kuntaliitosta vai ei, vai eikö osannut sanoa yhtään mitään. Muistaminen sinänsä lienee helppoa, mutta vaikeampaa on ratkaista, onko äänestyskäyttäytyminen ollut hyvä, huono vai merkityksetön asia.

Kun tuo on ratkaistu, törmätään ehdokkaan tarkempaan kotiosoitteeseen. Onko hänen postinumeronsa Oulun keskustan 90100, Jakkukylän 91210, vai peräti Varjakan 90470? Onko valittava maalainen vai kaupunkilainen – vasta vuoden 2013 jälkeen kaikki ovat kaupunkilaisia?

Vastaus voi löytyä lottokoneella, joten seuraavaksi päästään pohtimaan, kuinka hyvin ehdokkaan uskonnollinen vakaumus vastaa äänestäjien vaatimuksia. Päävaihtoehtoja näillä seuduilla lienevät lestadiolaiset, körttiläiset, maailmanlapset, helluntailaiset ja silmänpalvojat, mutta nykypäivinä ei voida unohtaa myöskään ateisteja, paavalin synodilaisia eikä hippejä. Lisävaikeutta valintaan tuottaa se, hyväksyykö ehdokas naispappeuden ja/tai homoavioliitot ja suostuisiko hän kunnanjohtajana vihkimään aviopareja siinä tapauksessa, ettei kukaan muu siihen enää suostu.

Näiden seikkojen ohella jotkut valitsijat voivat kiinnittää huomiota siihen, että valinnassa toteutuu demokratia vasen- ja oikeakätisten, sini- ja ruskeasilmäisten, Lipon ja Kärppien kannattajien sekä hevareitten ja hiphoppareiden välillä. Kun näin on, älkäämme me tavalliset kuntakansalaiset tikahtuko kärsimättömyyteen, vaan antakaamme kuntaliitosneuvottelijoille työrauhaa.

